

ת"פ 17755/12/12 - מדינת ישראל נגד ע ראזק שתיו

בית משפט השלום בנצרת

02 מרץ 2014

ת"פ 17755-12-12 מדינת ישראל נ' שתיו

בפני כב' השופטת יפעת שיטרית
המאשימה
נגד
הנאשם
מדינת ישראל
ע ראזק שתיו

נוכחים:

בשם המאשימה עו"ד עלא שאהין

בשם הנאשם עו"ד קופרמן

הנאשם בעצמו

גזר דין

1. כנגד הנאשם הוגש לבית משפט זה כתב אישום, בו יוחסו לו במקור עבירות שעניינן, איומים ותקיפת סתם.
2. בדיון אשר התקיים בפניי ביום 10.1.13, הגיעו הצדדים להסדר טיעון ולפיו, כתב האישום יתוקן, הנאשם יודה בעובדות כתב האישום המתוקן ויורשע על פי הודאתו. עוד הוסכם, כי בטרם יישמעו טיעוני הצדדים לעונש, יתקבל תסקיר מאת שירות המבחן בעניינו של הנאשם וכי לא יהא בהמלצות התסקיר כדי לחייב מי מהצדדים. עוד הוסכם, כי ההגנה תעתור לביטול הרשעת הנאשם בדיון בעוד שהמאשימה הודיעה, כי היא תעמוד על הרשעה, כאמור. עוד הוסכם, כי הצדדים ישובו ויבואו בניהם בדברים לאחר קבלת התסקיר וכי שירות המבחן יתייחס בתסקירו גם לסוגיית הרשעת הנאשם בדיון (הכול ביחד ייקרא להלן: "**הסדר הטיעון**").
3. בהתאם להסדר הטיעון, כתב האישום תוקן, התקבל וסומן ב/1 (להלן: "**כתב האישום**"). הנאשם הודה בעובדות כתב האישום המתוקן והורשע על פי הודאתו בעבירות כדלקמן:
 - א. איומים- עבירה לפי סעיף 192 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: "**חוק העונשין**").

ב. תקיפה סתם - עבירה לפי סעיף 379 לחוק העונשין.

4. בהתאם להסדר הטיעון, הוריתי על הגשת תסקיר מאת שירות המבחן בעניינו של הנאשם. תסקיר כאמור, כמו גם תסקיר משלים, מונחים בפניי.

5. בדיון אשר התקיים בפניי ביום 29.9.13 ולאחר שנשמעו טיעוני הצדדים לעונש, מבלי לקבוע מסמרות לגופה של ענישה ומבלי ליצור ציפייה בהקשר זה, הוריתי על הגשת חוות דעת הממונה על עבודות שירות בעניינו של הנאשם.

חוות דעת, כאמור, מונחת בפניי והיא חיובית.

עובדות כתב האישום המתוקן

6. מעובדות כתב האישום עולה, כי ביום 26.11.12, בשעה 17:30 לערך, נכנס הייתם שתיווי (להלן: "המתלונן"), אל מסעדת "אל וואכד" שנמצאת בסמוך לכביש יפיע - נצרת (להלן: "המסעדה"), זאת על מנת לקחת מהמסעדה ארוחה, אשר הזמין קודם לכן.

7. עוד עולה, כי בעת שהמתלונן היה בתוך המסעדה, נכנס הנאשם אל המסעדה יחד עם אדם נוסף, אשר זהותו אינה ידועה למאשימה ושניהם ניגשו אל המתלונן.

8. כן עולה, כי עם הגעת הנאשם וחברו אל קרבת המתלונן, תקף הנאשם את המתלונן שלא כדין ואיים עליו בפגיעה שלא כדין בגופו, בכוונה להפחידו, בכך שלפת את חולצתו בחוזקה תוך שהוא סוטר על פניו והחל לנסות לגרור אותו אל מחוץ למסעדה וזאת, תוך שהוא אומר לו "בוא צא החוצה אני רוצה לפגוע בך".

9. ניסיונו של הנאשם לגרור את המתלונן מחוץ למסעדה לא צלח, מכיוון ששני עובדים של המסעדה ניגשו אל הנאשם והרחיקו אותו מהמתלונן.

טיעוני המאשימה לעונש:

10. בדיון אשר התקיים בפניי ביום 29.9.13, הוגשו טיעוני המאשימה לעונש בכתב. במסגרת טיעוניה לעונש הפנתה המאשימה להוראות תיקון 113 לחוק העונשין והדגישה את העבירות בהן הורשע הנאשם על פי הודאתו.

11. באשר למתחם העונש ההולם, סבורה המאשימה, כי בנסיבות העניין מתחם זה נע בין מאסר בפועל שירוצה

עמוד 2

על דרך עבודות שירות לבין 12 חודשי מאסר בפועל. כן עתרה המאשימה להשית על הנאשם עונשים נלווים בדמות מאסר מותנה, חיוב הנאשם בתשלום פיצוי למתלונן וחיוב הנאשם בחתימה על התחייבות כספית.

12. באשר לערך חברתי המוגן שנפגע מביצוע העבירות, ציינה המאשימה, כי ערכים אלה עניינם, שלום הציבור וביטחונו. עוד טענה, כי הפסיקה התייחסה לא אחת לחומרת עבירות האלימות בפרט בקרב צעירים העלולה להסלים ולהגיע לתוצאות הרות אסון. כן הוסיפה, כי גם עבירת האיומים הינה עבירה חמורה כשלעצמה וחומרה יתרה גלומה בה נוכח העובדה, כי היא הייתה מלווה בעבירת אלימות של ממש.

13. באשר למדיניות הענישה הנהוגה, הפנתה המאשימה לפסיקה רלוונטית וציינה, כי בית המשפט העליון פסק לא אחת אודות הצורך להחמיר בענישה במקרי אלימות. כן הפנתה לחומרה הגלומה בעבירת האיומים ולפסיקה רלוונטית, כמפורט בטיעוניה שם. בהקשר זה הדגישה, כי על אף שבמקרה דנן, אין עסקינן בתקיפה חבלנית, הרי שלחובת הנאשם גם עבירת איומים ולפיכך, עליו ליתן את הדין בהקשר זה.

14. באשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירות, חזרה המאשימה והפנתה לעובדות כתב האישום המתוקן בהן הודה הנאשם וטענה, כי אך במקרה ובמזל לא הסתיים האירוע בתוצאות הרות אסון, שעה שהנאשם נבלם במעשיו על ידי אחרים ששהו במקום.

15. באשר לנסיבות אשר אינן קשורות בביצוע העבירה, ציינה המאשימה, כי לאור גילו הצעיר של הנאשם, הרי שהוגשו בעניינו תסקירים מאת שירות המבחן, כמצוות המחוקק. כך ציינה, כי התסקיר שהוגש הינו שלילי בעיקרו וממנו עולה, כי הנאשם נוטל אחריות חלקים לביצוע העבירות ומטיל את האחריות על המתלונן, אשר לטענתו, בין משפחתו לבין משפחת הנאשם סכסוך מתמשך. לדברי הנאשם, המתלונן הוא זה שהחל באירוע, קילל את הנאשם ואת משפחתו, כמו גם הנאשם עצמו הכחיש את ביצוע עבירת האיומים.

16. כך ציינה, כי שירות המבחן התרשם, כי קיימת אצל הנאשם מחויבות למשפחתו, אשר הינה חזקה יותר מהמחויבות לחוק ולפיכך, הוא מתקשה לווסת את דחפיו. כן עולה, כי הנאשם מתקשה להתחבר לחלקים התוקפניים שבהתנהגותו וכי רמת הסיכון בהישנות עבירה דומה בעתיד, הינה בינונית. כך צוין, כי הנאשם לא מעוניין בטיפול ואף התקשה להבין את החומרה שבמעשיו ולפיכך, נמנע שירות המבחן מלבוא בהמלצה טיפולית בעניינו. באשר להרשעת הנאשם בדין, ציינה המאשימה, כי שירות המבחן נמנע מלבוא בהמלצה מביטול ההרשעה, כאמור ואף המליץ לשקול ענישה מרתיעה ומציבת גבולות, על דרך השתת מאסר שירוצה על דרך עבודות שירות, לצד ענישה מותנית לתקופה משמעותית.

17. לטענת המאשימה, תסקיר שירות המבחן מדבר בעד עצמו וגם אם יטען הנאשם, כי מדובר במעידה חד פעמית, שעה שאין לחובתו עבר פלילי, הרי, כך לדידה של המאשימה, שמתסקיר שירות המבחן נשקפת מסוכנות הנאשם, שעה שהוא אינו מפנים את חומרת מעשיו ועל כן, קיים סיכון ממשי, כי ישוב עליהם בעתיד.

18. בנסיבות אלה, סבורה המאשימה, כי יש להשית על הנאשם ענישה ממשית, בדמות מאסר בפועל של ממש ולא על דרך של עבודות שירות. כן הוסיפה, כי יש להשית על הנאשם מאסר מותנה ממושך ומרתיע, חיוב הנאשם בתשלום פיצוי למתלונן ובחתימה על התחייבות כספית, כדי שהנאשם יפנים את הלקח ואת חומרת מעשיו.

19. בהשלמת טיעוניה לעונש, כעולה מפרוטוקול הדיון מיום 29.9.13, חזרה המאשימה על האמור לעיל והדגישה, כי פסקי הדין המצוינים בגוף הטיעונים לעונש בכתב, מדגישים את הצורך במלחמה באלימות על כל סוגיה, הן אלימות פיזית והן אלימות מילולית.

20. בדיון אשר התקיים בפניי ביום 8.12.13, חזרה המאשימה על עמדתה העונשית, כפי שפורטה לעיל.

טיעוני הנאשם לעונש

21. בפתח טיעוניו לעונש, כעולה מפרוטוקול הדיון מיום 29.9.13 (עמ' 6 לפרוטוקול), הבהיר ב"כ הנאשם, כי לאור המלצת התסקיר, אין הוא עומד על בקשתו לעתור לביטול הרשעת הנאשם בדיון. במסגרת טיעוניו לעונש, טען ב"כ הנאשם, כי מתחם העונש ההולם אליה עותרת המאשימה, כמפורט בטיעוניה לעונש שם, אינו עולה בקנה אחד עם נתוני המקרה דנן.

22. כך הדגיש ב"כ הנאשם, כי עסקינן בנאשם אשר היה כבן 19 בעת ביצוע העבירות, נעדר כל הרשעות קודמות וכי זוהי הסתבכותו הראשונה עם החוק. כך ציין ב"כ הנאשם את נסיבות ביצוע העבירות, כאשר לטענת הנאשם, המתלונן עלב בנאשם והתפתח האירוע, נשוא כתב האישום. כך הדגיש, כי לא נגרם למתלונן כל נזק בעטיים של המעשים. כך ציין את תיקון כתב האישום ואת הודאת הנאשם באופן מייד, לקיחת האחריות כבר בדיון הראשון.

23. כך ציין ב"כ הנאשם, כי הנאשם היה נתון במעצר מאחורי סורג ובריח בגין המעשים דנן במשך שבוע ימים, הוגש כנגדו כתב אישום ובצידו בקשה למעצר עד תום ההליכים והוא שוחרר בתנאים מגבילים, הכוללים שהיה במעצר בית מלא בבאר שבע.

24. בנסיבות אלו טוען ב"כ הנאשם, כי הנאשם למד את הלקח הנדרש וכי הוא לא יחזור על מעשיו בעתיד. כן ציין, כי הנאשם שהה משך תקופה ארוכה בתנאי מעצר בית, על ההשלכות הקמות מכך.

25. בנסיבות אלו, עתר ב"כ הנאשם, כי בית המשפט ישית ענישה הצופה פני עתיד ויחייב את התשלום בתשלום קנס ובפיצוי למתלונן. לדידו, מתחם העונש ההולם נע במקרה דנן, בין אי הרשעה בדיון במידה וישנה המלצה, כאמור, לבין עונש מאסר בפועל, אשר יכול וירוצה על דרך עבודות שירות. כך ציין ב"כ הנאשם, כי לא נרשמה לחובת הנאשם כל הפרה בתנאי שחרורו והוא עתר, כי בית המשפט יתן לנאשם את ההזדמנות כדי שיוכל

להוכיח עצמו וכי השתת עונש מאסר מותנה יהא כ"ח"ח המתהפכת מעל ראשו" כצופה פני עתיד.

26. בדבריו בפניי הביע הנאשם צער בשל המעשים והבטיח, כי מעשים כגון אלה לא יחזרו בשנית.

27. בהשלמת טיעוניו לעונש, כעולה מפרוטוקול הדיון מיום 8.12.13, ביקש ב"כ הנאשם לשוב ולהדגיש וליתן את המשקל הראוי לכך, כי עסקינן בבחור צעיר, אשר זוהי לו עשייתו הראשונה בפלילים וכי היה מתחת לגיל 20 במועד ביצוע העבירות. כך ציין, כי הנאשם הביע צער וחרטה על המעשים מיד עם מעצרו, הודה בהזדמנות הראשונה. כך ציין את התיקון המשמעותי שנעשה בכתב האישום, שהיית הנאשם בתנאים מגבילים ושהייתו מאחורי סורג ובריה משך 7 ימים. כך ציין, כי עמדתה העונשית של המאשימה אינה עולה בקנה אחד עם הפסיקה במקרים כגון דא ולפיכך, כאמור, חזר על עמדתו העונשית כמבואר לעיל.

תסקירי שירות המבחן

28. כאמור, בעניינו של הנאשם הוגשו שני תסקירים מאת שירות המבחן. האחד נושא תאריך 30.6.13 והאחר, נושא תאריך 16.9.13.

29. מהתסקיר מיום 30.6.13 עולה, כי עסקינן בנאשם בן 20, רווק המתגורר בבית הוריו בנצרת. עוד עולה, כי במסגרת מעורבותו בעבירות דנן, היה הנאשם נתון במעצר מאחורי סורג ובריה משך כעשרה ימים ובהמשך שוחרר בתנאים מגבילים במסגרתם שהה בבאר שבע בתנאי מעצר בית מלאים ומזה כשלושה חודשים שונו התנאים המגבילים והוא עובד כפועל בניין.

30. במסגרת התסקיר הובאו נתונים אודות משפחת המוצא של הנאשם. עוד צוין, כי באשר להתייחסות הנאשם לביצוע העבירות, הרי שהנאשם לוקח אחריות חלקית לביצוען. הנאשם שיתף את שירות המבחן, כי מזה שנים רבות נמצאות משפחתו ומשפחת המתלונן בסכסוך מתמשך על רקע אלימות הדדית, אותה מפגינים בני המשפחות משני הצדדים. זאת ועוד, לדברי הנאשם באשר לנסיבות ביצוע העבירות, הנאשם טען, כי הוא עמד ועישן סיגריה, כאשר לפתע הגיע המתלונן והחל לקלל אותו ואת משפחתו. לטענת הנאשם, הוא לא הצליח לשלוט בעצמו, נכנס למסעדה בה שהה המתלונן ותפס בידו. לטענת הנאשם, הוא לא איים על המתלונן בפגיעה.

31. שירות המבחן התרשם, כי עסקינן בנאשם המנהל לרוב אורח חיים נורמטיבי, עובד ומתפקד. יחד עם זאת, שירות המבחן התרשם, מנאשם בעל מיקוד שליטה חיצוני. שירות המבחן מתרשם, כי קיימת אצל הנאשם מחויבות למשפחה אשר הינה חזקה יותר מהמחויבות לחוק ועל רקע מחויבות זו, הוא התקשה לווסת את דחפיו ותקף את המתלונן. כן התרשם שירות המבחן, כי הנאשם מתקשה להתחבר לחלקים התוקפניים שבהתנהגותו, כפי שהם באו לידי ביטוי במעשים נשוא כתב האישום המתוקן. להערכת שירות המבחן, רמת הסיכון להישנות עבירה דומה מצד הנאשם בעתיד, הינה ברמה בינונית. כך צוין, כי אין לחובת הנאשם הרשעות

32. הנאשם טען בפני שירות המבחן, כי הוא אינו רואה עצמו כזקוק לטיפול סביב התנהגותו הבעייתית. כן טען, כי הוא הפנים את חומרת מעשיו ולמד את הלקח הנדרש. שירות המבחן התרשם, כי הנאשם אינו בשל לטיפול וכי הוא מתקשה להבין את החומרה שבמעשיו.

33. בנסיבות אלו, נוכח חומרת העבירות ובהעדר כל ביטוי של נזקקות טיפולית, שירות המבחן נמנע מלבוא בהמלצה טיפולית בעניינו של הנאשם. כן נמנע שירות המבחן מלבוא בהמלצה לעניין הרשעת הנאשם בדיון וממליץ לשקול ענישה מרתיעה ומציבת גבולות, בדמות הטלת מאסר אשר ירוצה על דרך עבודות שירות, לצד ענישה מותנית לתקופה משמעותית.

34. מהתסקיר המשלים מיום 16.9.13 עולה, כי במהלך תקופת הדחייה הנאשם עבר להתגורר בתל אביב והוא עובד בתחום האינסטלציה. הנאשם הדגיש בשיחה עם שירות המבחן, כי הוא אינו רואה עצמו כאדם אלים וכי הוא נהג כלפי המתלונן באלימות פיזית קלה, לאחר שהמתלונן קילל את משפחתו ובתגובה הוא סטר לו. הנאשם טען, כי לא איים על המתלונן וכי הייתה זו הפעם הראשונה בחייו, בה נהג באלימות פיזית.

35. באשר לנזקקות הנאשם לטיפול, שירות המבחן שב ובדק סוגיה זו. שירות המבחן ציין, כי הנאשם הכחיש בעייתיות במהלך תפקודו הכללי ולא הביע צורך או נזקקות לקשר טיפולי. כן צוין, כי הנאשם שב ושלל כל בעיה סביב התנהגות אלימה מצידו, או חלקים אימפולסיביים באישיותו וכי בחווייתו, הנאשם הפנים את חומרת מעשיו ולמד את הלקח הנדרש.

36. כאמור בתסקיר הקודם, שירות המבחן שב והתרשם מנאשם בעל מיקוד שליטה חיצוני. להערכת שירות המבחן, קיימת אצל הנאשם מחויבות למשפחה אשר הינה חזקה יותר מאשר המחויבות לחוק ועל רקע מחויבות זו, הוא התקשה לווסת את דחפיו ותקף את המתלונן. זאת ועוד, שירות המבחן התרשם, כי הנאשם מתקשה להתחבר לחלקים התוקפניים שבהתנהגותו, כפי שהיא באה לידי ביטוי בכתב האישום המתוקן. שירות המבחן מעריך, כי קיימת רמת סיכון בינונית מצד הנאשם לביצוע עבירת אלימות ברמת חומרה בינונית.

37. במצב דברים זה, שב שירות המבחן ונמנע מלבוא בהמלצה טיפולית בעניינו של הנאשם וכן נמנע מלבוא בהמלצה בעניין הרשעתו של הנאשם וממליץ, כי בית המשפט ישקול ענישה מרתיעה ומציבת גבולות בדמות מאסר שירוצה על דרך עבודות שירות, לצד ענישה מותנית לתקופה משמעותית.

דין

38. כאמור, הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירות נשוא כתב האישום המתוקן שעניינו, איומים ותקיפה סתם.

39. הכרעת הדין בעניינו של הנאשם ניתנה לאחר יום 10.7.12 ולפיכך, חל בעניינו תיקון 113 לחוק העונשין בדבר "הבניית שיקול הדעת השיפוטי". במסגרת תיקון 113, בית המשפט נדרש לעריכת בחינה תלת שלבית. ראשית, על בית המשפט לקבוע האם מדובר באירוע אחד או במספר אירועים. שנית, קביעת מתחם העונש ההולם וההנמקה לכך ושלישית, קביעת העונש הראוי בתוך המתחם, או סטייה ממנו אם החוק מאפשר זאת וההנמקה לכך. ראה בעניין זה ע"פ 864/12, **מוחמד סעד נ' מדינת ישראל** (5.8.13).

40. לצורך קביעת מתחם העונש ההולם, בית המשפט נדרש לבחינת הערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה ומידת הפגיעה בו, מדיניות הענישה הנהוגה ונסיבות הקשורות בביצוע העבירות. לצורך קביעת העונש הראוי לנאשם, בית המשפט נדרש לבחינת הנסיבות אשר אינן קשורות בביצוע העבירות ובכלל זה נתוני העושה ונסיבותיו האישיות.

41. מעובדות כתב האישום המתוקן עולה בבירור, כי עסקינן באירוע אחד, אשר במהלכו ביצע הנאשם את המעשים נשוא כתב האישום המתוקן ואת העבירות בהן הורשע על פי הודאתו. בנסיבות אלו, הרי שבאנו לקבוע, כי עסקינן באירוע אחד, בזיקה לדרישת הפסיקה והחוק בעניין זה.

מתחם העונש ההולם

42. כאמור, לשם קביעת מתחם העונש ההולם, בית המשפט נדרש לבחינת הערכים החברתיים המוגנים שנפגעו מביצוע העבירות ומידת הפגיעה בהם, מדיניות הענישה הנהוגה והנסיבות הקשורות בביצוע העבירות.

43. הנאשם הורשע, כאמור, בביצוע עבירות שעניינן, תקיפה סתם ואיומים. הערכים החברתיים המוגנים שנפגעו מביצוע העבירות הינם, שלום הציבור וביטחון, כמו גם שלמות גופו של הפרט. בעבירת האיומים שביצע הנאשם יש כדי לפגוע בערכים החברתיים המוגנים שעניינם, שלוות נפשו, בטחון, חירותו ופעולותיו של הפרט. עוד ראוי לציין, כי במעשיו של הנאשם, שעה שנקט הן באלימות פיזית והן באלימות מילולית, יש כדי לפגוע באופן משמעותי בערכים מוגנים אלו.

44. באשר למדיניות הענישה הנהוגה, הרי שבתי המשפט שבו והבהירו אודות הצורך להחמיר בענישה בעבירות אלימות. בהקשר זה ראה בש"פ 2453/05, **מחמוד חטיב נ' מדינת ישראל**, תק-על 2005(1), 4866, שם נקבע, בין היתר, כדלקמן:

" האינטרס הציבורי מחייב, כי הזלזול בחיי אדם, הבא לידי ביטוי בקלות בה מוצא עצמו אדם קורבן למעשי אלימות העלולים להותירו נכה ואף להביא למותו, תגובה חריפה מצד כל גורמי האכיפה. . . השמירה על שלמות גופו של אדם וחיייו, היא מהחשובות והמרכזיות שבתכליות העומדות בבסיס החוק הפלילי.
"

45. באשר לעבירת האיומים שביצע הנאשם והדברים שהפנה כלפי המתלונן, כעולה מעובדות כתב האישום המתוקן שפורטו לעיל, הרי שיפים לענייננו הדברים האמורים ברע"פ 2038/04, **לם נ' מדינת ישראל**, פ"ד ס(4) 96, שם נאמר, בין היתר, כדלקמן:

"האיום הוא, אפוא, ביטוי שהמשפט מטיל עליו מגבלות תוך פגיעה בחופש הביטוי וזאת, כדי להגן על ערכים אחרים ובהם שלווה נפשו, בטחונו וחירות פעולתו של הפרט. האיום מסכן את חירות פעולתו של הפרט שכן, פעמים רבות, כרוך האיום גם בציפייה להתנהגות מסוימת מצד המאויים שהמאיים מבקש להשיג באמצעות השמעת האיום".

46. כאמור, בתי המשפט שבו ואמרו דברם בעבירות כגון דא והדגישו את הצורך בהשתתפות ענישה ראויה, אשר יהא בה כדי ליתן ביטוי ללחימה בתופעת האלימות ויפים לענייני הדברים שנקבעו ברע"פ 5641/09, **מדינת ישראל נ' ברזנסקי** (לא פורסם, ניתן ביום 22.3.10), שם נאמר, בין היתר, כדלקמן:

"תופעה נוראה זו אשר פשתה בארצנו כאש בשדה קוצים מחייבת את כל הגורמים לתת ידם למלחמת חורמה באלימות המכרסמת ביסודות חברתנו הדמוקרטית. במסגרת זו שומה על בתי המשפט להכביד את הענישה על עבריינים אלו. "חברתנו הפכה להיותה חברה אלימה, ותרומתו של בית-המשפט למלחמה באלימות היא בהטלת עונשים ראויים" (ע"פ 5753/04 מדינת ישראל נ' רייכמן [פורסם בנבו], 7.2.2005), יש לשוב ולהדגיש כי זכותו של כל אדם לחיים ולשלמות הגוף היא זכות יסוד מקודשת ואין להתיר לאיש לפגוע בזכות זו. יש להלחם באלימות שפשטה בחברה הישראלית על כל צורותיה וגווניה, אם בתוך המשפחה ואם מחוצה לה, אם בקרב בני נוער ואם בקרב מבוגרים. זהו נגע רע שיש לבערו מן היסוד" (ע"פ 3863/09 מדינת ישראל נ' חסן [פורסם בנבו], 10.11.2009).

47. כן ראה ת"פ 1938/05 (שלום כפר סבא) **מדינת ישראל נ' רשואן סמארה**, שם הורשע נאשם במסגרת הסדר טיעון בעבירות שעניינן, תקיפה, איומים והפרעה לשוטר בעת מילוי תפקידו. בית המשפט השית על הנאשם, שעה שכיבד את הסדר הטיעון אליו הגיעו הצדדים, הכולל בחובו הסכמה גם באשר לענישה, 8 חודשי מאסר בפועל אשר ירוצו בחופף למאסר אותו מרצה הנאשם בתיק אחר וכן עונשים נלווים.

48. כן ראה ת"פ 3915/02 (שלום ירושלים) **מדינת ישראל נ' אלי אבנר**, שם הורשע הנאשם לאחר הליך שמיעת הוכחות בעבירות שעניינן, תקיפה ואיומים. בית המשפט השית על הנאשם חודשיים מאסר בפועל וכן עונשים נלווים.

49. כן ראה ת"פ 32142-11-12 (שלום תל אביב) **מדינת ישראל נ' אלכסנדר חפוז**, שם הורשע הנאשם

במסגרת הסדר טיעון בעבירות שעניין תקיפה סתם ואיומים. בית המשפט השית על הנאשם מאסרים מותנים וחיובו בתשלום קנס.

50. באשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירות, ראוי לציין מחד את העובדה, כי הנאשם ביצע את העבירות באופן יחיד ובלעדי וכי הוא נושא באחריות המלאה לביצוען. עוד ראוי לציין ולהעלות על נס את עובדות כתב האישום המתוקן בהן הורשע הנאשם והמעשים שביצע, כפי העולה מטיבם ומהותם של אלה. כך נציין, כי הנאשם הגיע למסעדה, פגש במתלונן, לפת את חולצת המתלונן בחוזקה, תוך שהוא סותר על פניו, ניסה לגרור את המתלונן אל מחוץ למסעדה, תוך שהוא מאיים עליו ואומר לו "בוא צא החוצה אני רוצה לפגוע בך". זאת ועוד, כעולה מכתב האישום, ניסיונו של הנאשם לגרור את המתלונן אל מחוץ למסעדה לא צלח בשל התערבות שני עובדים של המסעדה, אשר ניגשו אל הנאשם והרחיקו אותו מהמתלונן.

51. מנגד, ראוי לציין בהקשרן של הנסיבות הקשורות בביצוע העבירות, כי למתלונן לא נגרם כל נזק בעטיים של מעשי הנאשם. כך ראוי לציין את טיעוני בא כוח הנאשם לעונש, הכוללים בחובם התייחסות הנאשם לנסיבות ביצוע העבירות, שעה שלדידו, המתלונן עלב בנאשם, ובשל כך התפתח האירוע, כמפורט בכתב האישום. עוד ראוי לציין את האמור בתסקיר שירות המבחן באשר לנסיבות ביצוע העבירות, שעה שהנאשם טען, כאמור, בפני שירות המבחן, כי משפחתו ומשפחת המתלונן נתונים בסכסוך מתמשך, על רקע אלימות הדדית אותם מפגינים בני המשפחות משני הצדדים. לטענת הנאשם, כאמור, הוא עמד ועישן סיגריה, כאשר לפתע הגיע המתלונן והחל לקלל אותו ואת משפחתו ולטענת הנאשם, הוא לא הצליח לשלוט בעצמו, נכנס למסעדה בה שהה המתלונן ותפס בידו. יחד עם זאת יצוין, כי הנאשם טען (כעולה מהתסקיר המקורי), כי הוא לא איים על המתלונן בפגיעה.

52. בנסיבות אלו, נוכח הערכים החברתיים המוגנים שנפגעו מביצוע העבירות ומידת הפגיעה בהם, מדיניות הענישה הנהוגה כפי שפורטה בהרחבה לעיל ובחינת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירות, סבורה אני, כי מתחם העונש ההולם במקרה דנן נע בין חודשיים מאסר בפועל אשר יכול וירוצו על דרך עבודות שירות לבין 8 חודשי מאסר בפועל.

קביעת העונש הראוי לנאשם

53. בנסיבות אלו ובזיקה למצוות המחוקק, אני סבורה, כי אין מקום לסטות לחומרא או לקולא ממתחם העונש ההולם, כפי שקבענו לעיל וכי יש לגזור את דינו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם, כפי שנקבע.

54. עתה עלינו להכריע מהו העונש הראוי לנאשם בתוך מתחם העונש ההולם, כפי שקבענו לעיל, זאת תוך בחינת הנסיבות אשר אינן קשורות בביצוע העבירות, כמו גם בהתייחס לנתוני העושה ולנסיבותיו האישיות.

55. מחד נציין את האמור בתסקירי שירות המבחן שהוגשו בעניינו של הנאשם, אשר מהם עולה, כאמור, כי הנאשם לוקח אחריות חלקית לביצוע העבירות. זאת ועוד, כעולה מהתסקיר המקורי, הנאשם טען, כי לא

איים על המתלונן בפגיעה. עוד נציין את התרשמות שירות המבחן מנאשם בעל מיקוד שליטה חיצוני וכי שירות המבחן התרשם, כי קיימת אצל הנאשם מחויבות למשפחה אשר הינה חזקה יותר ממחויבותו לחוק ועל רקע זאת התקשה לווסת את דחפיו ותקף את המתלונן. עוד תצוין התרשמות שירות המבחן, כי הנאשם התקשה להתחבר לחלקים התוקפניים שבהתנהגותו ואת הערכת שירות המבחן, כי קיימת רמת סיכון להישנות עבירות דומות בעתיד ברמה בינונית. עוד תצוין העובדה, כי הנאשם טען בפני שירות המבחן, כי הוא אינו זקוק לטיפול, הפנים את חומרת מעשיו ולמד את הלקח הנדרש ולפיכך התרשם שירות המבחן, כי הוא אינו בשל לטיפול ומתקשה להבין את החומרה שבמעשיו.

56. בנסיבות אלו, תצוין אף המלצת שירות המבחן להשית על הנאשם ענישה מרתיעה ומציבת גבולות בדמות מאסר בפועל אשר ירוצה על דרך עבודות שירות, לצד ענישה מותנית לתקופה משמעותית. עמדה זו עולה בקנה אחד עם התסקיר המשלים שהוגש בעניינו של הנאשם, כפי שפורט לעיל. גם בהקשר זה, יצוין, כי הנאשם שב והדגיש בפני שירות המבחן, כי הוא נהג כלפי המתלונן באלימות פיזית קלה וסטר לו, אך טען, כי לא איים על המתלונן. הנאשם שב וטען בפני שירות המבחן, כי אין הוא זקוק לטיפול, הכחיש בעייתיות במערך תפקודו הכללי ובחוויתו הפנים את חומרת המעשים ולמד את הלקח הנדרש. גם בהקשר זה שירות המבחן שב ונמנע מלבוא בהמלצה טיפולית בעניינו של הנאשם וחזר על המלצתו כמבואר לעיל.

57. מאידך ראוי לציין את גילו הצעיר של הנאשם בכלל ובמועד ביצוע העבירות בפרט. כך ראוי לציין את הודאת הנאשם, לקיחת האחריות, חיסכון זמן שיפוטי יקר והעובדה, כי בהודאתו עשה הנאשם כדי לחסוך את הצורך בהעדת המתלונן, על כך הכרוך בכך. עוד שמתי ליבי לצער ולחרטה שהביע הנאשם, כפי דבריו בפניי וכפי טיעוני בא כוחו לעונש.

58. עוד נציין את נתוני העושה, שעה שעסקינן, כאמור, בבחור צעיר נעדר כל הרשעות קודמות ואשר זוהי לו עשייתו הראשונה בפלילים. כך תצוין העובדה, כי הנאשם שהה במעצר מאחורי סורג ובריח בגין ההליכים נשוא תיק זה משך שבוע ימים ולאחר מכן, שוחרר בתנאים מגבילים לרבות, הרחקה לדרום הארץ ומעצר בית מלא, תנאים מגבילים אשר היקפם שונה לאחר מכן וכי משך כל התקופה האמורה לא נרשמה לחובת הנאשם כל הפרה.

59. בנסיבות העניין, בזיקה לנסיבות אשר אינן קשורות בביצוע העבירות כפי שפורטו לעיל, האמור בתסקירי שירות המבחן שהוגשו בעניינו של הנאשם וההמלצה המובאת במסגרתם מחד, כמו גם העדר אפיק טיפולי בעניינו של הנאשם זאת כצופה פני עתיד והערכת שירות המבחן לקיומה של רמת סיכון בינונית, אף זאת כצופה פני עתיד, כמו גם לקיחת האחריות החלקית כפי העולה מהתסקירים והתרשמות שירות המבחן מנתוני העושה וממבנה אישיותו, כפי שפורט בהרחבה בתסקירי שירות המבחן, אשר מפאת צנעת הפרט אינני רואה לפרטה ומאידך, העובדה, כי עסקינן בבחור צעיר נעדר כל הרשעות קודמות, לקיחת האחריות על המעשים, חיסכון זמן שיפוטי יקר, הצער והחרטה שהביע הנאשם בשל מעשיו, שהיית הנאשם בתנאים מגבילים משך תקופה ניכרת והעובדה, כי לא נרשמה לחובתו כל הפרה, על ההשלכות הרחבות הקמות מכך, הרי שבאיוון הראוי אני סבורה, כי למקם את עונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם שקבענו

לעיל, באמצעו של המתחם.

60. בנסיבות אלו, השתת עונש מאסר בפועל לתקופה מוחשית תיתן ביטוי לאינטרס הציבורי, לאמור בתסקירים, להערכת שירות המבחן כצופה פני עתיד, להמלצה שמובאת בתסקירים, העדר אפיק טיפולי, לקיחת האחריות החלקית. מאידך, קביעה, כי עונש המאסר בפועל שיושת על הנאשם ירוצה על דרך עבודות שירות, תיתן ביטוי הולם לנתוני העושה, לעובדה, כי מדובר בבחור צעיר, נעדר כל הרשעות קודמות, להודאת הנאשם, לקיחת האחריות, הצער והחרטה שהביע בשל המעשים, שהייתו בתנאים מגבילים ויתר ההנמקות כפי שפירטנו לעיל.

61. השתת עונש מאסר בפועל מאחורי סורג ובריה, כפי עמדת המאשימה, לא תיתן ביטוי ראוי והולם למקבץ הנסיבות לקולא הקמות בעניינו, לנתוני העושה, לנסיבותיו האישיות וליתר ההנמקות שהובאו בעניין זה. מאידך, גם אימוץ עמדתו העונשית של ב"כ הנאשם ולפיה, יושת על הנאשם אך מאסר מותנה וחייב הנאשם בתשלום קנס ובפיצוי למתלונן יש בה ראש וראשון כדי לסטות ממתחם העונש ההולם שקבענו לעיל ובהעדר נימוקים של שיקום, אין מקום לעשות כן. מעבר לכך, אף לגופו של עניין, אני סבורה, כי אין בכך כדי ליתן ביטוי ומזור ראוי למקבץ הנסיבות לחומרא הקמות במקרה דנן, האמור בתסקירים, המלצת שירות המבחן ויתר הנסיבות לחומרא הקמות בעניינו.

62. עוד לא נעלמה מעיני העובדה, כי בא כוח הנאשם ויתר, כאמור וטוב שעשה כן על עתירתו לביטול הרשעת הנאשם בדין, כך שהרשעת הנאשם בדין נותרת על כנה, סוגיה אשר לה פן עונשי, גם כן, בזיקה למתווה חייו של הנאשם כצופה פני עתיד, שעה שהרשעה זו תיוותר על כנה.

63. בנסיבות אלו, אני סבורה, כי תלכיד עונשי ראוי והולם, אשר יתן ביטוי לאינטרסים השונים הנלחמים על הבכורה צריך לכלול בחובו, כאמור, בגדר מתחם העונש ההולם, עונש מאסר בפועל לתקופה מוחשית אשר ירוצה על דרך עבודות שירות, מאסר מותנה אשר יהא כ"חרב המתהפכת" מעל ראשו של הנאשם כצופה פני עתיד וכן ראוי לחייב את הנאשם בתשלום פיצוי למתלונן ובחתימה על התחייבות כספית אשר תהא כ"חרב המתהפכת" כלכלית מעל ראשו של הנאשם כצופה פני עתיד. שמתי ליבי לכך, כי בטיעוני לעונש עתר ב"כ הנאשם לחייב הנאשם בתשלום קנס (תוך עתירתו שלא להשית מאסר בפועל) ואולם, בנסיבות העניין, נוכח התלכיד העונשי שראינו לקבוע לעיל ומקום בו המאשימה לא עתרה לחייב הנאשם לתשלום קנס ואף לגופו של עניין, אנו נמנעים מלעשות כן.

64. בנסיבות העניין, נוכח כל האמור לעיל ובגדר מתחם העונש ההולם שקבענו ולאחר איזון בין מקבץ הנסיבות לחומרא ולקולא, אני משיתה על הנאשם את העונשים כדלקמן:

א. 5 חודשי מאסר בפועל אשר ירוצו על דרך עבודות שירות בהתאם לחוות דעת הממונה שהוגשה.

הנאשם ירצה את עבודות השירות בעיריית נצרת עילית בימי העבודה ובשעות העבודה, כמפורט בחוות

דעת הממונה. נוכח העובדה, כי מועד תחילת ריצוי עבודות השירות הנקוב בחוות הדעת חלף ובהתאם לסמכות הנתונה לי בהקשר זה, אני קובעת, כי הנאשם יחל בריצוי עבודות השירות ביום 23.3.14.

במועד זה בשעה 8.00 יתייצב הנאשם לצורך קליטה והצבה במשרדי הממונה על עבודות השירות, מפקדת מחוז צפון, יחידת עבודות שירות, מתחם סוהר "חרמון".

לבקשת הממונה, הנני מזהירה את הנאשם, כי מדובר בתנאי העסקה קפדניים וכי כל חריגה מכללים אלו יש בה כדי להפסיק את עבודות השירות ולהביא לריצוי יתרת העונש במאסר בפועל.

ב. 12 חודשי מאסר על תנאי והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור תוך תקופה של 3 שנים מהיום כל עבירת אלימות מסוג פשע וירשע בגינה.

ג. 6 חודשי מאסר על תנאי והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור תוך תקופה של 3 שנים מהיום כל עבירת אלימות מסוג עוון לרבות איום וירשע בגין אחת מאלה.

ד. אני מחייבת את הנאשם בתשלום פיצוי למתלונן הייתם שתיווי (עד תביעה מס' 3) בסך 1,500 ₪. סכום זה יופקד בעבור המתלונן בתוך 30 יום ממועד סיום ריצוי עבודות השירות אשר הושטו על הנאשם במסגרת גזר דין זה.

ה. אני מחייבת את הנאשם בחתימה על התחייבות כספית בסך 3,500 ₪ או 15 ימי מאסר תמורתה להימנע במשך 3 שנים מלעבור כל עבירת אלימות. היה ולא תיחתם ההתחייבות ייאסר הנאשם למשך 15 ימים.

65. המזכירות תמציא העתק מגזר דין זה לממונה על עבודות השירות.

66. הודעה זכות ערעור תוך 45 יום לבית המשפט המחוזי.

ניתן והודע היום ל' אדר תשע"ד, 02/03/2014 במעמד הנוכחים.

יפעת שיטרית, שופטת

מירב

הוקלד על ידי מירב ריבן